

¹الْكَلِمَةُ الَّتِي صَارَتْ إِلَى إِرْمِيَا مِنَ الرَّبِّ، فِي السَّنَةِ الْعَاشِرَةِ لِمُؤْخَذَتَصَرٍّ وَكَانَ حَبْتُزُ جَيْشِ مَلِكِ يَهُودَا هِيَ السَّنَةُ الثَّامِنَةُ عَشْرَةَ أُورُسَلِيمَ، وَكَانَ إِرْمِيَا النَّبِيُّ مَحْبُوسًا فِي دَارِ السَّجْنِ الَّذِي فِي بَيْتِ مَلِكِ يَهُودَا،³ لَأَنَّ صَدِيقًا مَلِكِ يَهُودَا حَبَسَهُ قَائِلًا، لِمَاذَا تَبَيَّنَتْ قَائِلًا هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَتَدَا أَدْفَعُ هَذِهِ الْمَدِينَةَ لِيَدِ مَلِكِ بَابِلَ فَيَأْخُذَهَا.⁴ وَصَدِيقًا مَلِكِ يَهُودَا لَا يُفْلِكُ مِنْ يَدِ الْكِلْدَانِيِّينَ بَلْ إِنَّمَا يُدْفَعُ لِيَدِ مَلِكِ بَابِلَ، وَكَلِمَتُهُ قَمَا لَقِمَ وَعَيْتَاهُ تَرَيَانِ عَيْتَيْهِ،⁵ وَتَسِيرُ بِصَدِيقًا إِلَى بَابِلَ فَيَكُونُ هُنَاكَ حَتَّى أَفْتَقِدَهُ يَقُولُ الرَّبُّ. إِنْ خَارَبْتُمُ الْكِلْدَانِيِّينَ لَا تَنْجَحُوا.⁶ فَقَالَ إِرْمِيَا، كَلِمَةُ الرَّبِّ صَارَتْ إِلَيَّ قَائِلَةً،⁷ هُوَذَا حَتْمِيلُ بْنُ سَلُومَ عَمَّكَ يَأْتِي إِلَيْكَ قَائِلًا، اشْتَرِ لِنَفْسِكَ حَقْلِي الَّذِي فِي عَنَّاوُثَ لَأَنَّ لَكَ حَقَّ الْفِكَارِ لِلشَّرَاءِ.⁸ فَجَاءَ إِلَيَّ حَتْمِيلُ ابْنُ عَمِّي حَسَبَ كَلِمَةِ الرَّبِّ إِلَى دَارِ السَّجْنِ وَقَالَ لِي، اشْتَرِ حَقْلِي الَّذِي فِي عَنَّاوُثَ الَّذِي فِي أَرْضِ بَنِيَامِينَ، لَأَنَّ لَكَ حَقَّ الْإِزْثِ وَلَكَ الْفِكَارُ. اشْتَرِهِ لِنَفْسِكَ. فَعَرَفْتُ أَنَّهَا كَلِمَةُ الرَّبِّ.⁹ فَاسْتَرَيْتُ مِنْ حَتْمِيلِ ابْنِ عَمِّي الْحَقْلَ الَّذِي فِي عَنَّاوُثَ، وَوَزَنْتُ لَهُ سِتْعَةَ عَشَرَ شَاقِلًا مِنَ الْفِصَّةِ.¹⁰ وَكَتَبْتُ فِي صَكِّ وَخَتَمْتُ وَأَشْهَدْتُ شُهُودًا وَوَزَنْتُ الْفِصَّةَ بِمَوَازِينَ.¹¹ وَأَخَذْتُ صَكَّ الشَّرَاءِ الْمَحْثُومَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ وَالْقَرِيبَةِ وَالْمَقْشُوحِ¹² وَسَلَّمْتُ صَكَّ الشَّرَاءِ لِبَارُوخِ بْنِ نِيرِيَّا بْنِ مَحْسِيَا أَمَامَ حَتْمِيلِ ابْنِ عَمِّي، وَأَمَامَ الشُّهُودِ الَّذِينَ أَمَصُوا صَكَّ الشَّرَاءِ أَمَامَ كُلِّ الْيَهُودِ الْبَالِيسِيِّينَ فِي دَارِ السَّجْنِ.¹³ وَأَوْصَيْتُ بَارُوخَ أَمَامَهُمْ قَائِلًا،¹⁴ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، خُذْ هَذَيْنِ الصَّكَّيْنِ، صَكَّ الشَّرَاءِ هَذَا الْمَحْثُومَ وَالصَّكَّ الْمَقْشُوحَ هَذَا، وَاجْعَلْهُمَا فِي إِتَاءٍ مِنْ خَزْفٍ لِيَبْقَا أَبَامًا كَثِيرَةً.¹⁵ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، سَيَسْتُرُونَ بَعْدَ ثِيُوتَا وَحُفُولَا وَكُرُومًا فِي هَذِهِ الْأَرْضِ.¹⁶ ثُمَّ صَلَّيْتُ إِلَى الرَّبِّ بَعْدَ تَسْلِيمِ صَكَّ الشَّرَاءِ لِبَارُوخِ بْنِ نِيرِيَّا،¹⁷ أَهْ أَبَيْهَا السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَا إِنَّكَ قَدْ صَنَعْتَ السَّمَاءَاتِ وَالْأَرْضَ بِقُوَّتِكَ الْعَظِيمَةِ وَبِزَرَكَ الْمَمْدُودَةِ. لَا يَعْسُرُ عَلَيْكَ شَيْءٌ.¹⁸ صَانِعُ الْإِحْسَانِ لِلْهَوِيِّ، وَمُجَارِي دَنِّ الْإِبَاءِ فِي حِصْنِ بَنِيهِمْ بَعْدَهُمْ، إِلَهُ الْعَظِيمِ الْجَبَّارِ رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ،¹⁹ عَظِيمٌ فِي الْمَسُورَةِ وَقَادِرٌ فِي الْعَمَلِ، الَّذِي عَيْتَاكَ مَفْتُوحَتَانِ عَلَى كُلِّ طَرَفٍ بَيْنِي أَدَمَ لِنُعْطِيَ كُلَّ وَاحِدٍ حَسَبَ طَرَفِهِ وَحَسَبَ تَمَرِ

¹Dies ist das Wort, das vom HERRN geschah zu Jeremia im zehnten Jahr Zedekias, des Königs in Juda, welches ist das achtzehnte Jahr Nebukadnezars.²Dazumal belagerte das Heer des Königs zu Babel Jerusalem. Aber der Prophet Jeremia lag gefangen im Vorhof des Gefängnisses am Hause des Königs in Juda,³dahin Zedekia, der König Juda's, ihn hatte lassen verschließen und gesagt: Warum weissagst du und sprichst: So spricht der HERR: Siehe, ich gebe diese Stadt in die Hände des Königs zu Babel, und er soll sie gewinnen;⁴und Zedekia, der König Juda's, soll den Chaldäern nicht entinnen, sondern ich will ihn dem König zu Babel in die Hände geben, daß er mündlich mit ihm reden und mit seinen Augen ihn sehen soll.⁵Und er wird Zedekia gen Babel führen; da soll er auch bleiben, bis daß ich ihn heimsuche, spricht der HERR; denn ob ihr schon wider die Chaldäer streitet, soll euch doch nichts gelingen.⁶Und Jeremia sprach: Es ist des HERRN Wort geschehen zu mir und spricht:⁷Siehe, Hanameel, der Sohn Sallums, deines Oheims, kommt zu dir und wird sagen: Kaufe du meinen Acker zu Anathoth; denn du hast das nächste Freundrecht dazu, daß du ihn kaufen sollst.⁸Also kam Hanameel, meines Oheims Sohn, wie der HERR gesagt hatte, zu mir in den Hof des Gefängnisses und sprach zu mir: Kaufe doch meinen Acker zu Anathoth, der im Lande Benjamin liegt; denn du hast Erbrecht dazu, und du bist der nächste; kaufe du ihn! Da merkte ich, daß es des Herrn Wort wäre,⁹und kaufte den Acker von Hanameel, meines Oheims

أَعْمَالِهِ.²⁰ الَّذِي جَعَلَتْ آيَاتٍ وَعَجَائِبَ فِي أَرْضِ مِصْرَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي إِسْرَائِيلَ وَفِي النَّاسِ، وَجَعَلْتَ لِنَفْسِكَ اسْمًا كَهَذَا الْيَوْمِ،²¹ وَأَخْرَجْتَ شَعْبَكَ إِسْرَائِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ بِآيَاتٍ وَعَجَائِبَ وَبِيَدِ شَدِيدَةٍ وَذِرَاعَ مَمْدُودَةٍ وَمَخَافَةٍ عَظِيمَةٍ²² وَأَعْطَيْتَهُمْ هَذِهِ الْأَرْضَ الَّتِي خَلَقْتَ لِأَبَائِهِمْ أَنْ تُعْطِيَهُمْ إِيَّاهَا، أَرْضًا تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا.²³ فَأَتُوا وَامْتَلَكُوهَا، وَلَمْ يَسْمَعُوا لَصَوْتِكَ وَلَا سَارُوا فِي سَبِيلِكَ. كُلُّ مَا أَوْصَيْتَهُمْ أَنْ يَعْمَلُوهُ لَمْ يَعْمَلُوهُ، فَأَوْفَعْتَ بِهِمْ كُلَّ هَذَا الشَّرِّ.²⁴ هَا الْمَتَّارِسُ. قَدْ أَتُوا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيَأْخُذُوهَا، وَقَدْ دُفِعَتِ الْمَدِينَةُ لِيَدِ الْكِلْدَانِيِّينَ الَّذِينَ يُخَارِبُونَهَا بِسَبَبِ السَّيْفِ وَالْجُوعِ وَالْوَبَاءِ، وَمَا تَكَلَّمْتُ بِهِ فَقَدْ حَدَثَ وَهِيَ أَنْتَ تَاطِرٌ.²⁵ وَقَدْ قُلْتَ أَنْتَ لِي أَيُّهَا السَّيِّدُ الرَّبُّ، اشْتَرِ لِنَفْسِكَ الْحَقْلَ بِفِصَّةٍ وَأَشْهَدْ شُهُودًا، وَقَدْ دُفِعَتِ الْمَدِينَةُ لِيَدِ الْكِلْدَانِيِّينَ.²⁶ ثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَى إِرْمِيَا،²⁷ هُنَذَا الرَّبُّ إِلَهُ كُلِّ ذِي جَسَدٍ. هَلْ يَعْصِرُ عَلَيَّ أَمْرٌ مَا. لِدَلِّكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ. هُنَذَا أَدْفَعُ هَذِهِ الْمَدِينَةَ لِيَدِ الْكِلْدَانِيِّينَ وَلِيَدِ بُخُوذَاصَرَّ مَلِكِ بَابِلَ فَيَأْخُذُهَا.²⁹ قِيَانِي الْكِلْدَانِيُّونَ الَّذِينَ يُخَارِبُونَ هَذِهِ الْمَدِينَةَ فَيُشْعِلُونَهَا هَذِهِ الْمَدِينَةَ بِالنَّارِ، وَيُخْرِقُونَهَا وَالنَّبِيَّاتُ الَّتِي يَخْرُونَ عَلَى سَطُوحِهَا لِلنَّعْلِ وَتَسْكَبُوا سَكَائِبَ لِكَلِّهِ أُخْرَى لِيُعْطِطُونِي.³⁰ لِأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنِي يَهُودَا صَنَعُوا الشَّرَّ فِي عَيْنَيَّ مُنْذُ صِبَاهُمْ. لِأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَغَاطُونِي بِعَمَلِ أَيْدِيهِمْ يَقُولُ الرَّبُّ.³¹ لِأَنَّ هَذِهِ الْمَدِينَةَ قَدْ صَارَتْ لِي لِعَصِيٍّ وَلِعِطْطِي مِنَ الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ بَنُوهَا إِلَى هَذَا الْيَوْمِ لِأَنْرَعَهَا مِنْ أَمَامِ وَجْهِ³² مِنْ أَجْلِ كُلِّ شَرِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنِي يَهُودَا الَّذِي عَمِلُوهُ لِيُعْطِطُونِي بِهِ، هُمْ وَمُلُوكُهُمْ وَرُؤَسَاؤُهُمْ وَكَهَنَتُهُمْ وَأَنْبِيَائُهُمْ وَرِجَالُ يَهُودَا وَسِكَّانُ أَوْشَلِيمَ.³³ وَقَدْ حَوَّلُوا لِي الْقَفَا لَا الْوَجْهَ، وَقَدْ عَلَّمْتُهُمْ مُبَكَّرًا وَمُعَلِّمًا وَلَكِنَّهُمْ لَمْ يَسْمَعُوا لِيُقْبَلُوا أَدْبًا.³⁴ بَلْ وَصَعُوا مَكْرَهَايَهُمْ فِي التَّيْتِ الَّذِي دُعِيَ بِاسْمِي لِيُنْجَسُوهُ.³⁵ وَتَوَلَّوْا الْمُرْتَفَعَاتِ لِلنَّعْلِ الَّتِي فِي وَادِي ابْنِ هَنُومَ لِيُجِيرُوا بَيْنَهُمْ وَبَنَاتِهِمْ فِي النَّارِ لِمَوْلَاكَ، الْأَمْرَ الَّذِي لَمْ أَوْصِهِمْ بِهِ وَلَا صَعَدَ عَلَى قَلْبِي لِيَعْمَلُوا هَذَا الرَّجْسَ لِيَجْعَلُوا يَهُودَا يُخْطِئُ.³⁶ وَالْآنَ لِدَلِّكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ عَنْ هَذِهِ الْمَدِينَةِ الَّتِي يَقُولُونَ إِنَّهَا قَدْ دُفِعَتْ لِيَدِ مَلِكِ بَابِلَ بِالسَّيْفِ وَالْجُوعِ وَالْوَبَاءِ.³⁷ هُنَذَا أَجْمَعُهُمْ مِنْ كُلِّ الْأَرْضِ الَّتِي طَرَدْتُهُمْ إِلَيْهَا بِعَصِيٍّ وَعِطْطِي وَتَسْخَطُ عَظِيمٍ،

Sohn, zu Anathoth, und wog ihm das Geld dar, siebzehn Silberlinge.¹⁰ Und ich schrieb einen Brief und versiegelte ihn und nahm Zeugen dazu und wog das Geld dar auf einer Waage¹¹ und nahm zu mir den versiegelten Kaufbrief nach Recht und Gewohnheit und eine offene Abschrift¹² und gab den Kaufbrief Baruch, dem Sohn Nerias, des Sohnes Maasejas, in Gegenwart Hanameels, meines Vettters, und der Zeugen, die im Kaufbrief geschrieben standen, und aller Juden, die im Hofe des Gefängnisses saßen,¹³ und befahl Baruch vor ihren Augen und sprach:¹⁴ So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Nimm diese Briefe, den versiegelten Kaufbrief samt dieser offenen Abschrift, und lege sie in ein irdenes Gefäß, daß sie lange bleiben mögen.¹⁵ Denn so spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Noch soll man Häuser, Äcker und Weinberge kaufen in diesem Lande.¹⁶ Und da ich den Kaufbrief hatte Baruch, dem Sohn Nerias, gegeben, betete ich zum HERRN und sprach:¹⁷ Ach HERR HERR, siehe, du hast Himmel und Erde gemacht durch deine große Kraft und durch deinen ausgestreckten Arm, und ist kein Ding vor dir unmöglich;¹⁸ der du wohltest vielen Tausenden und vergiltst die Missetat der Väter in den Busen ihrer Kinder nach ihnen, du großer und starker Gott; HERR Zebaoth ist dein Name;¹⁹ groß von Rat und mächtig von Tat, und deine Augen stehen offen über alle Wege der Menschenkinder, daß du einem jeglichen gibst nach seinem Wandel und nach der Frucht seines Wesens;²⁰ der du in Ägyptenland hast Zeichen und Wunder getan bis auf diesen

وَأَرَدْتُهُمْ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ وَأَسْكَنْتُهُمْ آمِينَ.³⁸ وَتَكُونُونَ لِي
 شَعْبًا وَأَنَا أَكُونُ لَهُمْ إِلَهًا.³⁹ وَأَعْطَيْتُهُمْ قَلْبًا وَاحِدًا وَطَرِيفًا
 وَاحِدًا لِيَخَافُونِي كُلَّ الْأَيَّامِ، لِيُخَيِّرَهُمْ وَخَيْرُ أَوْلَادِهِمْ
 بَعْدَهُمْ.⁴⁰ وَأَقْطَعْتُ لَهُمْ عَهْدًا أَبَدِيًّا أَنِّي لَا أَرْجِعُ عَنْهُمْ
 لِأُخْسِنَ إِلَيْهِمْ، وَأَجْعَلُ مَخَافَتِي فِي قُلُوبِهِمْ فَلَا يَجِيدُونَ
 عَنِّي.⁴¹ وَأَفْرَحُ بِهِمْ لِأُخْسِنَ إِلَيْهِمْ، وَأَغْرَسْتُهُمْ فِي هَذِهِ
 الْأَرْضِ بِالْأَمَانَةِ بِكُلِّ قَلْبِي وَبِكُلِّ نَفْسِي.⁴² لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ
 الرَّبُّ: كَمَا جَلَيْتُ عَلَى هَذَا الشَّعْبِ كُلِّ هَذَا الشَّرُّ
 الْعَظِيمِ، هَكَذَا أَجْلِبُ أَنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ الْخَيْرِ الَّذِي تَكَلَّمْتُ
 بِهِ إِلَيْهِمْ.⁴³ فَتُسْتَرَى الْحُقُولُ فِي هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي
 تَقُولُونَ إِنَّهَا خَرِبَةٌ بِلَا إِنْسَانٍ وَبِلَا حَيَوَانٍ، وَقَدْ دُفِعَتْ لِيَدِ
 الْكَلْدَانِيِّينَ.⁴⁴ يَشْتَرُونَ الْحُقُولَ بِفِصَّةٍ وَيَكْتُبُونَ ذَلِكَ فِي
 صُكُوكٍ، وَيَخْتِمُونَ وَيُشْهَدُونَ شُهودًا فِي أَرْضِ بَيْتَامِينَ
 وَحَوَالِي أورشليمَ وَفِي مُدُنِ يَهُودَا وَمُدُنِ الْجَبَلِ وَمُدُنِ
 السَّهْلِ وَمُدُنِ الْجَنُوبِ، لَأَنِّي أَرُدُّ سَبِيَّهُمْ يَقُولُ الرَّبُّ.

Tag, an Israel und den Menschen, und hast dir einen Namen gemacht, wie er heutigestages ist;²¹ und hast dein Volk Israel aus Ägyptenland geführt durch Zeichen und Wunder, durch deine mächtige Hand, durch ausgestrecktem Arm und durch großen Schrecken;²² und hast ihnen dies Land gegeben, welches du ihren Vätern geschworen hattest, daß du es ihnen geben wolltest, ein Land, darin Milch und Honig fließt:²³ und da sie hineinkamen und es besaßen, gehorchten sie deiner Stimme nicht, wandelten auch nicht nach deinem Gesetz; und alles, was du ihnen gebotest, daß sie es tun sollten, das ließen sie; darum du auch ihnen all dies Unglück ließeest widerfahren;²⁴ siehe, diese Stadt ist belagert, daß sie gewonnen und vor Schwert, Hunger und Pestilenz in der Chaldäer Hände, welche wider sie streiten, gegeben werden muß; und wie du geredet hast, so geht es, das siehest du,²⁵ und du sprichst zu mir, HERR HERR: "Kaufe du einen Acker um Geld und nimm Zeugen dazu", so doch die Stadt in der Chaldäer Hände gegeben wird.²⁶ Und des HERRN Wort geschah zu Jeremia und sprach:²⁷ Siehe, ich, der HERR, bin ein Gott alles Fleisches; sollte mir etwas unmöglich sein?²⁸ Darum spricht der HERR also: Siehe, ich gebe diese Stadt in der Chaldäer Hände und in die Hand Nebukadnezars, des Königs zu Babel; und er soll sie gewinnen.²⁹ Und die Chaldäer, so wider diese Stadt streiten, werden hereinkommen und sie mit Feuer verbrennen samt den Häusern, wo sie auf den Dächern Baal geräuchert und andern Göttern Trankopfer geopfert haben, auf

daß sie mich erzürnten.³⁰ Denn die Kinder Israel und die Kinder Juda haben von ihrer Jugend auf getan, was mir übel gefällt; und die Kinder Israel haben mich erzürnt durch ihrer Hände Werk, spricht der HERR.³¹ Denn seitdem diese Stadt gebaut ist, bis auf diesen Tag, hat sie mich zornig gemacht, daß ich sie muß von meinem Angesicht wegtun{~}³² um aller Bosheit willen der Kinder Israel und der Kinder Juda, die sie getan haben, daß sie mich erzürnten. Sie, ihre Könige, Fürsten, Priester und Propheten und die in Juda und Jerusalem wohnen,³³ haben mir den Rücken und nicht das Angesicht zugekehrt, wiewohl ich sie stets lehren ließ; aber sie wollten nicht hören noch sich bessern.³⁴ Dazu haben sie ihre Greuel in das Haus gesetzt, das von mir den Namen hat, daß sie es verunreinigten,³⁵ und haben die Höhen des Baal gebaut im Tal Ben-Hinnom, daß sie ihre Söhne und Töchter dem Moloch verbrennten, davon ich ihnen nichts befohlen habe und ist mir nie in den Sinn gekommen, daß sie solche Greuel tun sollten, damit sie Juda also zu Sünden brächten.³⁶ Und nun um deswillen spricht der HERR, der Gott Israels, also von dieser Stadt, davon ihr sagt, daß sie werde vor Schwert, Hunger und Pestilenz in die Hände des Königs zu Babel gegeben:³⁷ Siehe, ich will sie sammeln aus allen Landen, dahin ich sie verstoße durch meinen Zorn, Grimm und große Ungnade, und will sie wiederum an diesen Ort bringen, daß sie sollen sicher wohnen.³⁸ Und sie sollen mein Volk sein, so will ich ihr Gott sein;³⁹ und ich will ihnen einerlei Herz und Wesen geben, daß sie

mich fürchten sollen ihr Leben lang, auf daß es ihnen und ihren Kindern nach ihnen wohl gehe;⁴⁰ und will einen ewigen Bund mit ihnen machen, daß ich nicht will ablassen, ihnen Gutes zu tun; und will ihnen meine Furcht ins Herz geben, daß sie nicht von mir weichen;⁴¹ und soll meine Lust sein, daß ich ihnen Gutes tue; und ich will sie in diesem Lande pflanzen treulich, von ganzem Herzen und von ganzer Seele.⁴² Denn so spricht der HERR: Gleichwie ich über dies Volk habe kommen lassen all dies große Unglück, also will ich auch alles Gute über sie kommen lassen, das ich ihnen verheißen habe.⁴³ Und sollen noch Äcker gekauft werden in diesem Lande, davon ihr sagt, es werde wüst liegen, daß weder Leute noch Vieh darin bleiben, und es werde in der Chaldäer Hände gegeben.⁴⁴ Dennoch wird man Äcker um Geld kaufen und verbriefen, versiegeln und bezeugen im Lande Benjamin und um Jerusalem her und in den Städten Juda's, in Städten auf den Gebirgen, in Städten in den Gründen und in Städten gegen Mittag; denn ich will ihr Gefängnis wenden, spricht der HERR.